

риаз волкитѣ: защо него на непокор-
ливитѣ и на акоголавитѣ прилича да
имз са хоратѣва из кротость и соиз
сладосты: защо това е прилично като
кога забивашь гвоздь соиз фонгерь,
каквото си има една обща рѣчь: него
пакз на полюбивитѣ, и на който са
лесно склоняватз камз доброто при-
лично да имз сж хоратѣва остро и сжр-
дито: защо това е подобно като ко-
га обрѣщашь болны очн срѣщю слани-
цето. Но и ако нѣкогн потребатз ос-
три и угрызателны дѣламы, треба да зы-
машь образз отз цѣлителиѣ, кой-
то перво омайватз лютитѣ и горчи-
витѣ цѣлвы из медовната сладость,
и тогнѣа ги подаватз на болнытѣ.

67. А най напредь отз сижитѣ